

[Pia Christmas-Møller]

eller er det sådan, at der skal kunne klages over, at fru Jørgensen er blevet tildelt hjælp til den opgave, der består i støvsugning? Er det for ringe, at hun ikke får støvsuget to gange om ugen? Er det for ringe, at det måske ophører, når hun bliver bedre og selv er i stand til det? Skal det være muligt at klage over, om støvsugningen nu også er perfekt, om hjørnerne er med, om der er nullermænd under sengen? Fint nok. Men hvilket grundlag skal Ankestyrelsen træffe beslutning på? Det kræver, at der er et regelsæt. Og hvis der ikke er et regelsæt, må Ankestyrelsen selv opfinde et.

Min pointe er, at vi risikerer, enten at det meget let udvikler sig til at være en meget tom retsgaranti for de ældre, eller at vi får en centralt og administrativt fastlagt servicevurdering og serviceniveau. Og så har vi i virkeligheden flyttet de ældrepolitiske initiativer og beslutningerne om de ældrepolitiske tiltag fra det politiske led, det være sig Folketinget, men i høj grad fra kommunalbestyrelserne, til et eller andet administrativt ankeorgan. Det mener jeg ikke er farbart, for dette organ står ikke – i hvert fald ikke direkte – til ansvar over for befolkningen.

Jeg er altså lidt bange for konsekvenserne af dette forslag, i alt fald så længe, vi ikke har gjort os mere præcise tanker om, hvad det er, der skal kunne klages over, og på hvilket grundlag en ankeinstans skal træffe beslutning.

Dermed tror jeg, det er rimeligt godtgjort, hvad vi fra konservativ side mener om forslaget, og jeg vil gerne tilføje, at jeg med glæde noterer den nyvundne realisme, som præger Socialdemokratiets indlæg om dette spørgsmål, og jeg er også utrolig glad for, at socialministeren lægger en vis realisme for dagen, når vi nu behandler forslaget her.

Else Winther Andersen (V):

Det foreliggende lovforslag fremsat af SF har undertitlen »Adgang til at klage over afgørelser om praktisk bistand i hjemmet.« Derom vil jeg gerne sige, at det jo nu engang er sådan, at det med hensyn til tildeling af hjemmehjælp er den enkelte kommune, der i hvert enkelt tilfælde vurderer, hvilket behov der er for hjælp. Jeg ved for øvrigt heller ikke, hvem der skulle være bedre til det, eftersom det er dem, der er tættest på deres egne borgere.

Jeg er også nødt til at spørge, hvordan man i grunden havde forestillet sig at den ankeinstans, som jo nok på en eller anden måde ville komme til at ligge i amtet, skulle kunne vurdere, om der er ydet for lidt eller måske for megen hjælp; for det vil jo være så forskelligt i hvert enkelt tilfælde. Boligerne er forskelligt indrettet, og mennesker har forskellige behov. Skal man til at vurdere, hvor tit der skal støvsuges, om der skal lægges en anden gulvbelægning, eller hvordan indkøbsmulighederne er? Og sådan kunne vi jo blive ved.

Men vi kommer ikke uden om, at hjemmehjælpen har gennemgået en omstilling her i de senere år, hvor man nu prioriterer pleje og omsorg noget højere end rengøringsområdet. Derved er der selvfølgelig også blevet flyttet nogen arbejdskraft. Samtidig har man indført den integrerede hjemmepleje, hvor der nu sker et samarbejde mellem plejehjemmene, ældreboligerne og hjemmehjælp i hidtidig bolig. Det har givet nogen omstillingslarm – det ved vi godt – og det kan jo også være en del af baggrunden for fremkomsten af dette lovforslag.

Men det er Venstres opfattelse, at kommunerne virkelig prøver på at lytte til de ældre, og jeg oplever, at de gør det i stigende grad med det antal ældreråd, der bliver oprettet i kommunerne i disse år. Derfor bliver jeg nødt til at tilkendegive, at Venstre ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig i målet med lovforslaget og de intentioner, der ligger i lovforslaget, men vi er ikke enige i den foreslåede model til at løse problemerne. Det, vi har fundet frem til at der er behov for, er et helt uafhængigt nævn eller i hvert fald en helt uafhængig instans og ikke, som dette lovforslag lægger op til, at det bliver amsankenævnene, man kan få lov til at klage til.

For det første er amsankenævnene nok rigeligt overbelastede i forvejen, og vi ved jo desværre, at et amsankenævn er en instans, der kan være for langsom til at behandle sagerne. For det andet kan man frygte, at amsankenævnene vil være sammenspiste. Man kan frygte, at der vil være en tendens til, at man dækker over vennernes venner. Vi ved jo, at amsankenævnene består af borgmestre og andet godtfolk rundt om i amtet, og derfor er det